

Bese, bêfêydeye ev rev
Destê xwe bîdîn hev
Ronahi lî pey tariye
Tîm roj lî pey şev
Em nayêne kuştin

rîzgari

kovara
rêzan û çanda
mehî

aylık
politik ve kültürel
dergi

Onlar ki bin yıllardır
Başımızda belâ
Alnımızda küfür
ve kalın kelepçelerdir
Hünerli ellerimizde.

ŞOREŞA KURDISTANÊDA BİRİNÊN TEZE

Jî bo pêşveçûna şoreşê, şertê pêşemîn rêzbûna dirûvên refane. Tenê wisa dê çîye dost û dijmin kîfş bibe û bê naskirin. Bî vî awayî tostêd tevayî û yen mîweqet dê bîn naskirin.

Bî vî çarçovê rêzanîna tîfaqê em tîmî humatê. Jî bo ku tîfaq bî dîl û qewîn be, diwê berî her tîştî maf û daxwazên alîyan, hevpişkên wan û dijitiya wan baş bê fehmîkirin û girani lî kîjan alîye, jî bo kîjan alî, kinga, têkoşîneki çawan bête humatê, gerek bî rast bête berçavkirin. Bî vî awayî, tîfaqada û buyêrêda bihevra dibin yan jî hemberê hev tîmî hîşandîna (tesbîr) pîr girînge.

Ku bihevrayîya alîyan peywîstêbe jî, nav rêça «têkoşîna îdeolojîk û dostiya rêzanî» da têkoşîn dom dîke. Eger evana bî tîfaqek bawer nekin û fînfonekan lî hev bîkî dî hemberê dijimînê hevpişkda têkoşînê paşve bîxî. Bûyerên wisa hêzên dostan dîşkinî û yen dijimînan xurt dîkî, hêzên pîşgîrtî lî hev dîxî. Daviyê jî Şores pêşda naçê û birînên kur dîgre.

Gehîneka netewayî kolonyalist da — ku şerê netewayî dîdî — tîfaq pîr tevîheve. Jî bo wî, tewgerêkî bihevrayî diwê bê humatê. Jî bîl xayînan, tîfaqî tîm netewî peywîstêye. Dî vî gehînekê da barekî pîr giran lî ser mîlên wan hêzane. Divê aliyên tîfaqan mîxîrîkên nav xwe, gerek bî rêça «têkoşîna îdeolojîk û dostiya rêzanî» da bîbî. Komelên ku van tevgeran dî gehînekêda baş û rastî dajon, berçave ku şerê xweyê rîzgariya netewayî heta sosyalîzmê dîbî.

An go lî Kurdistanî mejkede (kolonî) asûn çîye? Lî Kurdistanê dost çawan tîm berçavkirin? Bî kîre tîfaqê çê dibe? Ev buyêr çawan te humatê? Welatparêzê çekên xwe jî hevra rast dîkî, yan pîşt dîdî hev û hemberê dijimînê şer dîkî? Teqandîna çekan dostan xurt dîke yan dijimînê? Dî kuştîna welatparêzan para kîjan hêzê zêdeye?

Jî bo bersîva van pîrsan, diwê pêşîyê komela «Qiyadeyê Mîweqet» û «Yekîtî Nîştîmanî Kurdistan» bê meze kirin. Jî bo xelasbûnê ev herdu komel te hîşandî. Dîbîn yan ev, yan jî, ê dî. Lê baş tê zanîn ku sebebê birîn û xopana şoreşa Kurdistanêda, bî mîlekêve jî xeletîya rêzana wan şîn bûye.

Berî her tîştî diwê bî zanîn ku ev herdu komel bî başî û xeletîyên xwe ve, hene û dîjîn. Gerek herdu komel bihevra lî hemberê dijimînê têkoşîn bîdî. Lewra herdu komel jî dîbîjîn «em jî bo xelasbûna Kurdistanê têkoşîn dîdî». Mîrovên ku nava van komelandanê; ew jî jî bo xelasbûna Kurdistanê hatîne cem hev. Jî bo vî yekê mafê serokên herdu komelan jî nîne ku van pêşmergan tîmî hemberê hev. Bînyata van buyêrande, rêveçûna komela birjuvazî (PDK) radîzê. Şoreşa Kurdistanêda domekî dirêj vî komelê bî tenê serê xwê tekoşîn bî û daxwazêd netewayî dane pêş, sabzûn û xebata wê komelê daxwazên refên dîdî nedîda berçavan, vedîşt û tenê daxwazên netewayî pêşve derdîxîst. Lî Kurdistanê jî ev sabzûn lî kîr refên serdest dîhat. Lewra, rêzana birjuvazîyê dîwê (eyrensêl) wîsane. Dumahîkê ew komel çîye xwe gîrt û hemû perçên Kurdistanê jî bî vî komelê hatî gîrdan, û bî tewger man. Bî vî awayî komela birjuvazî birûbawerîyê xwe yê yek alî xîste nav Kurdistanê. Jî bîl xwe kes nasnekîr û fîrset neda birûbawerîyên dî. Yê ku bî navê sosyalîzmê «xebat» dîkîrîn, xeletîyên wan jî nexweşî û qîrîn xîste naw şoreşa Kurdistanê. Dî donaek kurt de nexweşîyêd van xeletîyan der-

ketî meydanî. Komela birjuvazî lî ser birûbawerîya xwe rêzana xwe da şîxwîlandî. xwe nezîkê emperyalîst û mejkokeran kîr. Bînketîna 1975'ê dawîya van tewleyan nîşan da.

Pîşt bînketîna 1975'ê, ewên bî navê sosyalîzmê têkoşîn dîdan komelên nî sazîrîn. Tewgerên birjuvazî jî nesekîni. Bî «rêçên nî» bî «xwerastîrîn»ê nî ve dest bî xebatê kîr. Her dî alî jî, pîr jî sosyalîzmê behs dîkî. Lê herdu jî, bîrî bawerîyên rêzana birjuvazî dî navxêda dîben û tewgerên wan jî bî vî awayîye Lewra dîtîna wana ya komelî, şoreşî û xebatî wana ya nav gel jî dî bînyatê da wek hev. Çawan gotînen wan vek hev, komelê xwe jî wek hev, bî tîpek danî. Lî bo hedefêk û tewgerêk meşîyan.

«Qiyadeyê Mîweqet» lî ser rêzan û birûbawerîya PDK ye. «Yekîtî Nîştîmanî Kurdistan» jî her çîqas bî nawê sosyalîzmê têkoşîn dîde, komelêkî birjuvazîyê bîçûke. Her çîqas dî nav wanda sosyalîst hene jî, dîsa rêzana birjuvazîyê bîçûk nîşan dîde û dîdomîne. Ev xeletîyên wan jî nahele ku ev herdu hêz bîn cem hev û dijê dijimînêda tîfaqê çekî. «Qiyadeyê Mîweqet» jî bîl xwe tu hîzan naxwaze û nahele dî nav gelda xebat bîkî. «Qiyadeyê Mîweqet» hêzên dîn nabîne. Him jî nav dîroka xwe de hevîsandîneki xwîretî jî dîdomîne. Jî bo hîlanîna wî jî tewgerêkî baş jî nîşan nade.

«Qiyadeyê Mîweqet» him hebûna rezanên dî û him jî hebûna komelên dî naxwaze bîbîne. Mîxîrîkan vedîşêre, Daxwazên refên nav netewayî Kurdistanê xwe ker dîke û jî bîl xwe jî serok naxwaze.

Lê wek hemî derên dîne, Lî Kurdistanê jî komelê netewayî wextê xwe tîjî kîrîye. Êdî nav dîtinên netewayîda danîna komelên refî destpêkîrîye. Çawa lî Kurdistanê hebûna tewgera birjuvazî nayê înkâr kîrîn, tewgera şoreşgerên proleterî jî de saz bibe. Şîxwe sebebê êşa Kurdistanê jî eve.

Bî şer û kuştîna welatparêzan ev rastîyên lî ber çavan nayên veşartî. Kes nîkare veşêre jî. «Qiyadeyê Mîweqet» jî va buyêran gerek baş bîbîne û qebûl bîke. tîfaqên bî dîl û fîreh çawan hemu kolonîyanda peywîstêye, Lî Kurdistanê de jî gerek vîsa bibe. Serketîna şoreşa Kurdistanê danîna tîfaqên rastî û îlmî da radîzê. Tîm ref û tebeqe jî dî nav vî tîfaqêda jî bo daxwazên xwera têkoşînê dom dîkî. Belê drûvê vî têkoşîne gerek baş bî zanîn. Dostiya rêzanî gerek neyê şîkandî. Ku yê dîbe sesebê van buyêran gerek bî mehkûm kîrîn. Lewra, xebata ku alîyen tîfaqan tîne dijê hev, jî bo emperyalîst û kolonyalîstanra kêr tê.

Jî bo vî yekê, him «Qiyadeyê Mîweqet», him jî «Yekîtî Nîştîmanî Kurdistan» xeletî û xrabîyên ku kîrîne vî bîn pîrsî. Gerek evana bî van buyêran kefaretên xwe zêde mekî. Çîqas xeletîyên xwe kê mîkî, ewqas jî bo van û jî bo gelê me çetîre.

Berê her tîştî serokên «Qiyadeyê Mîweqet» jî, hînbûna xwînrêta welatparêzan dîwê dest berdî. Hemû welatparêz dîzanî ku van bûyeranda para «Qiyadeyê Mîweqet» pîr zêdeye.

Şoreşa Kurdistanê edî nîkare yek pêşmergê xwe bî sebeb wîndake. Naxwaze yek gule vala bîçe. Mîrîna her welatparêzêkê, bî vala çûna her gulekê kêrê hêzên emperyalîst û kolonyalîsta tê. Gerek eva baş bî zanîn.

Gelê Kurd, tu çar mîrovên ku welatparêzan lî hev dîde kuştî bir nake. Rojek wê bî, gelê Kurd dê van xwînrêjan bîkîşîne ber pîrsan.

Jî bo vî yekê, bûyera paşînda (Bûyera Şemîdîne), «Qiyadeyê Mîweqet» çîqas alîgîrê «Yekîtî Nîştîmanî Kurdistan»ê gîrtîne, gerek dest wan û hemîyan cîda berde.

Wezîfa proleterên şoreşger û hêzên wî yê pêşeng, ewe ku; dan û standîna refan — ê ku dî nav jîne da domdîke — bîde ber çavan û bî îlmî cî bîke. Dîsa, dan û sitandîna refan ku dî nav dîrokê da tê, gerek baş bî zanîn û naskîrîn. Şoreşgerên proleter rewşa aborî, rezanî û cîvatî dîdî naskîrîn û dema lêkerêda rêzbûna refan cî dîkî. Îro rêzbûna refan çavane, sîbê wê çavan be, wana cî bîcî dîkî. Şertên gehînekan pêştatîr çêdîkî. Evya nasîna dost û dijimînê fîrman dîke. Dî wê gehînekê da wezîfa şoreşgerên proleter ewe ku şerî û programa xwe paşve ne avêjî, dijimînê kê mîkî û dostên xwe zêdekî.

(Rîzgari Hejmar 5, rp. 37)

BIJÎ TÊKOŞÎNA GELÊN BINDEST Û KARKERÊN DINÊ !

Lista Gîrtiyên Destê

«QIYADEYÊ MIWEQET» da

Eli Eskerî : Endamê politbüroya «YNK», sekreterê «Hereka Sosyalîst ya Kurdistan»ê.

Dr. Xalî : Endamê komîta navçeya «YNK», endamê politbüroya «HSK»

Şêx Huseyîn : Endamê komîta navçeya «YNK» û serokê Êzdîyan yê olî.

Tahîr Eli Walî beg : Endamê politbüroya «YNK» û «HSK»

Seyîd Kake : Endamê komîta navçeya «YNK» û «HSK».

Şêx Eli : Endamê komîta navçeya «YNK»

Adîl : Endamê komîta navçeya «YNK»

Mulazîm Emer : Endamê Komîta navçeya «YNK»

Mulazîm Fuad Çelebî, Mulazîm Kamîl û Mulazîm Qerênî : endamê komîta amadekirîna Partî Demokratî Kurdistan'ın

Jî bîl vana 150 alîgîrê «YNK» jî destê «Qiyadeyê Mîweqet»da gîrtîne.

Onlar ki bin yıllardır
Başımızda belâ
Alnımızda küfür
Ve kalın kelepçelerdir
Hünerli ellerimizde.

rızgari

kovara
rêzan û çanda
mehî

aylık
politik ve kültürel
dergi

Bese, bêfêydeye ev rev
Destê xwe bîdîn hev
Ronahi lî pey tariye
Tîm roj lî pey şev
Em nayêne kuştin.

KÜRDİSTAN DEVRİMİNDE YENİ YARALAR

Sınıfların mevzilendirilmesi, gündemdeki bir devrimin gerçekleştirilmesinin başlıca koşullarındandır. Ancak böylece; bir süreçteki dostların ve düşmanların konumları yerli yerine oturtulabilir. Sürekli dostluklar, geçici hatta anlık dostluklar değerlendirilebilir. Dostların ve düşmanların hangi çıkarlar doğrultusunda süreçte yer aldıkları anlaşılabilir.

Genel olarak ittifaklar perspektifi içinde değerlendirilen bu dostlukların sağlam ve güvenilir olabilmesi ise; tarafların, çıkarlarının çatıştığı ve çakıştığı yanlarını, hangi yanın ağır bastığını, ve hangi yan için ne zaman hangi yöntemlerle mücadele etmeleri gerektiğini doğru değerlendirmelerine bağlıdır. Yani, bu değerlendirme, birlikte olmalarına izin veriyor mu, yoksa onları karşı-karşıya mı getiriyor? İşte bu ikili değerlendirme, onların, birlik-teliklerini veya düşman olmalarını sağlayacak olan değerlendirmedir. Aynı zamanda, çıkarlarının çatıştığı noktalar için mücadele yöntemlerini de saptamalarının ilkesidir. Eğer bu değerlendirme sonunda, birlikte olunmaya karar veriliyorsa, çıkar çatışmaları konusunda ancak «ideolojik mücadele politik dostluk» formülasyonu çerçevesinde mücadele edilebilir. Aksi takdirde, birlikte olabilecek güçlerin birliktelikleri dinamitlenir ve düşman güçler o oranda güçlü kılınmış olur. Yandaş güçler birbirlerine kırdırılır. Gerçekleştirilmesi gereken devrim gecikir.

Ulusal kurtuluş savaşı süreci içinde olan sömürge uluslarda ittifaklar girift bir ilişkiler ağı içinde sürdürülür ve her türlü müttefik ile birlikte hareket edilir. Genel olarak bir avuç işbirlikçi dışında bir ulusun tamamının birlikteliği, dolayısı ile antagonist çelişmeler ışığında karşı-karşıya olan sınıfların geçici birliktelikleri söz konusudur. Ve bu sınıflar örgütleri aracılığıyla ve saptanan ilkeler ışığında ezeli düşmanları ile acil olarak ortadan kaldırılması gereken düşmana karşı bir araya gelmektedirler. İşte bu aşamada bu birliktelikleri sağlayacak örgütlere büyük görevler düşmektedir. Müttefik güçlerin kendi aralarındaki çelişmeleri konusundaki mücadelelerini dostlukları sarsmayacak düzeyde tutmaları zorunludur. Bu eylemi başarı ile sürdüren örgütlere ise, ulusal kurtuluş savaşlarını sosyalizm ile tamamlayan halkların mücadele tarihlerinde **mutlaka** rastlanmaktadır.

Peki dört parçaya bölünmüş sömürge Kürdistan'da bu dostluklar (genel olarak ittifaklar), hangi düzeylerde ele alınmakta ve nasıl hayata geçirilmektedir? Bu doğrultuda neler yapılmaktadır? Yapılanlar, Kürdistan devrimindeki dostları mı, düşmanları mı güçlü kılmaktadır? Aynı dünya görüşlerine sahip yurtseverler, silahlarını birbirlerine karşı mı yoksa omuz-omuz verip ortak düşmana karşı mı yöneltiyorlar? Bu eylemleri sonucu, yani silahlarını ateşlediklerinde, Kürdistan devrimindeki dostları mı yoksa düşmanları mı güçlü kalyorlar? Herbirinin, damarlarında binlerin kan ve gözyaşlarını taşıyan yurtseverlerin katliamlarından kimler kârlı çıkıyor?

İşte tüm bu soruların cevapları, günümüzde kürt halkının örgütlenmesinde iki seçenek gibi gösterilen «Geçici Komite» ve «Kürdistan Ulusal (Yurtsever) Birliği» organizasyonlarının değerlendirilmesinde yatmaktadır. Sınıfsal tercihleri ve eylemlerinin içerikleri değerlendirildiğinde bu iki organizasyonun somut konumları ve aynı zamanda Kürdistan devriminin yaşadığı, içine sürüklendiği sorunlar değerlendirilebilir.

Bu iki organizasyon, tarafların önel niyetleri ne olursa olsun, iki gerçektir. İçlerinde, geçmişlerinde taşıdıkları tüm olumsuzluklara karşı yine de, çıkarlarının çatıştığı ve çakıştığı yanlar nesnel olarak değerlendirildiğinde, yanyana, mücadele etmeleri gereken iki güçtür. Çünkü her iki organizasyonda, önüne, Kürdistan'da mücadeleyi koymuştur. Veya en azından örgütlediği, içinde barındırdığı yurtseverleri, bu ilke doğrultusunda bir araya getirmiştir. Sırf bu nedenle bile olsa, her iki organizasyonun da liderlerinin bu iki yurtsever gücü karşı-karşıya getirmeye hakları yoktur. Kendi aralarındaki tüm olumsuzluklara, kinlere karşın. Bu olumsuzlukların kaynağı ise, Kürdistan devriminde başlı başına bir güç olan burjuva siyasi aksiyonun gözden geçirilmesinde yatmaktadır. Kürdistan sınıfların nesnel konumlarına da bağlı olarak, uzun süre bir tek örgütlenme biçimi savunulmuş ve hayata geçirilmiştir. Bu örgütlenme anlayışı, anti-sö-

mürgeci sınıf ve tabakaların sınıfsal taleplerini karartmaya, salt ulusal talepleri ön plana çıkarmaya elverişli bir örgütlenme anlayışıdır. Ayrıca, önderliğe, en geniş potansiyeli kendi dünya görüşü doğrultusunda hareket ettirme olanağı da verir. Kürdistan'daki örgütlenmede de bu olanaklardan egemen sınıfların yararlanmasından sağlandı. Giderek organizasyon burjuva siyasi organizasyonu haline getirildi. Kitlelerin sınıfsal ve demokratik talepleri, ulusal talepler ön plana çıkarılarak karartıldı. Diğer parçalardaki potansiyeller de, pasif bir yedek güç durumunda tutuldu. Her parçaya bu aksak örgütlenme anlayışı ve zaafı hakım kılındı. Kısa bir süre sonra ise, tüm bu aksaklıklar sonuçlarını gösterdiler. Burjuva siyasi aksiyonu, önderlik nezdinde olumsuzluklarını ve evrensel karakterini Kürdistan devrimine bulaştırdı. Emperyalist ve sömürgeci ülkelere dayanarak Kürdistan devriminde ileriye adım atılamayacağını acı deneylerle gösterdi. Bu süreçten sonra mücadele boyunca sosyalizm adına hareket eden ve çoğu kez harekete çeşitli zaafı bulaştıran aydınlar, Kürdistan devriminde yeni örgütlenmelere başvurdular. Burjuva siyasi aksiyonu ise boş durmayıp çeşitli «özeleştiriler» ve «yeni strateji»lerle tekrar Kürt halkının karşısına çıktılar. Her iki tarafta bol bol sosyalizmden bahsetmekle birlikte, her ikisinde de burjuva değerler egemenliklerini korumaya devam etti. Çünkü her iki yoğunluğun önerdikleri örgüt anlayışında, devrim anlayışında ve kitleler için önerdikleri çalışma tarzlarında köklü farklılıklar nesnel anlamda vardır. «Geçici Komite», KDP'de billurlaşan tüm değerlere sahiptir. «K.U.B.» ise içinde sosyalist öğeler barındırmasına ve önel anlamda sosyalist değerlere sahip olmasına karşın, küçük burjuva bir yoğunluk olmaktan öteye gidememektedir. Küçük burjuvazinin tüm istikrarsızlıklarını, zaafılarını, olumsuzluklarını içinde barındırdığından gelişim sürecinde sürekli olarak burjuva siyasi aksiyonunun çizdiği sınırlar ve saptadığı biçim içinde hareket etmektedir.

Bu zaaf ve olumsuzluklar Kürdistan devriminde günümüzde iki güç olan bu iki yoğunluğun ittifak ilişkileri içinde birlikteliklerini engellemektedir. Çünkü burjuva siyasi aksiyonu (Geçici Komite) Kürdistan'da kendisinden başka bir yurtsever aksiyonun varlığına tahammül edememektedir. Bu konuda olumsuz kanlı bir mirasın da sahibi. En azından Kürdistan'da, siyasal platformda da olsa sınıfsal çelişmeler doğrultusundaki saflaşmaları görmek istememektedir. Oysa Kürdistan'da artık ulusal örgütlenmeler sürecini tamamlamıştır. Her sınıf biçimde ulusal da olsa, kendi organizasyonu içinde örgütlenme eğilimi içindedir. Burjuva siyasi aksiyonu nasıl bir gerçek ise, proleter siyasi aksiyonunun da olacağı bir gerçektir. Kürdistan'daki bir yığın sancılar da bu gerçeğin göstergeleridir.

Bu nesnel gerçek, baskılar, katliamlar, yandaş olması gereken yurtsever güçlerin birbirlerine kırdırılmaları ile ortadan kaldırılamaz. Kaldırılamayacaktır. Her burjuva siyasi aksiyonu gibi «Geçici Komite»de kendini bu gerçeğe alıştırma ve bu gerçeği kabullenmelidir. Tüm sömürge ülkelerde olduğu gibi, Kürdistan devrimi de geniş ittifaklardan geçecektir. Bu ittifaklar sürecinde her siyasi yoğunluk kendi önderliği ve kendi özlediği dünya için mücadele edecektir. Ama bu mücadelenin biçimi saptanmış ve doğruluğu kanıtlanmıştır. Birlikte olunduğu müddetçe politik dostluğu zedeleyecek her eylem nesnel olarak sömürgecilerin, emperyalistlerin çıkarlarına olmaktadır.

Her iki siyasi yoğunluk da geçmiş olumsuzluklar ve ittifakların dinamitlenmesi konusundaki eylemlerinin hesabının sorulacağını ve o oranda lanetleneceklerini bir an bile akıldan çıkarmasınlar. Yargılanmaya hazırlanırken suçlarını artırmamaları kendi çıkarılarına olmalıdır. Özellikle «Geçici Komite»nin liderleri geçmiş günahlarına yeni günahlar eklemekte duyarlı olmak zorundadırlar. Günümüzdeki olumsuzluklarda onların payının büyük olduğunu her yurtsever bilmektedir ve bilmek zorundadır. Kürdistan devriminin, hiçbir yurtseverin, sömürgeciler, emperyalistler geriletilmeden, katledilmesine tahammülü yoktur. Bir tek yurtseverin, bir tek peşmergenin ve hatta bir tek merminin bile Kürdistan devriminde nelere mal olduğunu herkes bilmektedir. Bunu değerlendirememek, sadece, sömürgeciler ve emperyalistler hesabına hareket etmekten geçer. Kürdistan devriminde ise; bu eylem Sömürgecilerin katliamları içinde değerlendirilir, uygulayanlara ise sadece **kasap** ünvanını bahşeder. Bu bağlamda, Geçici Komite liderleri, Son olumsuz ve yargılanacak eylemlerinde ele geçirdikleri, «Kürdistan Ulusal Birlik» içinde yer alan **tüm yurtseverleri, hiçbirinin burnu kanamaksızın serbest bırakmak zorundadır.**

Devrimci proletarya ve onun öncü güçleri olan proleter devrimcilerin en önemli görevlerinden biri, yaşanan sürecin, sınıflar ilişkisinin ve tarihin her anının en doğru, aslına en uygun, doğrulanabilir, denetlenebilir tahlilini yapmaktır. Yaşanılan sürecin siyasal, ekonomik, toplumsal yapısını tahlil eden proleter devrimciler, eylem alanında sınıfların mevzilenmesini, bugünkü konumlarını ve yarın kazanacakları nitelikleri hesaba katarak, bir üst sürece geçişin maddi şartlarını hazırlarlar. Bu aynı zamanda siyasal mücadelede dostların ve düşmanların tesbitini zorunlu kılar. Proleter devrimcilerin görevi bu süreç içinde ilkelerinden ve program hedeflerinden taviz vermeden düşmanları azaltmak ve dostları çoğaltmaktır.

(Rızgari 5, sh. 37)

«GEÇİCİ KOMİTE» nin

Elinde Tutsak Olan

«KUB» Taraftarlarının Listesi

Eli Eskerî «Kürdistan Ulusal (yurtsever) Birliği» polit büro üyesi, «Kürdistan Sosyalist hareketi» genel sekreteri.

Dr. Xalîd Seîd : «KUB» merkez komitesi üyesi, «KSH» polit büro üyesi

Şex Huseyin «KUB» merkez komitesi üyesi, yezîdilerin dini lideri.

Tahir Eli Wali Beg «KUB» ve «KSH» polit büro üyesi

Seyid Kakê «KUB» ve «KSH» merkez komitesi üyesi

Şêx Eli «Kürdistan Ulusal Birlik» merkez komitesi üyesi

Adil «Kürdistan Ulusal Birlik» Merkez komitesi üyesi

Mulazım Omer : «Kurdistan Ulusal Birlik» merkez komitesi üyesi.

Mulazım Fuad Çelebi, Mulazım Kamil, Mulazım Qereni : «Kürdistan Demokrat Partisi hazırlık komitesi» grubundan.

Bundan başka 150 «Kurdistan Ulusal (Yurtsever) Birliği» taraftarı «Geçici Komite»nin elinde tutukludur.

RIZGARİ ÖZEL SAYI : 1

Sahibi (Xwedi) : Ruşen ARSLAN

Yazı İşleri Müdürü (Berpirsiyar) :

Hatice YAŞAR

Adres (Navnişan) : İhtisap Ağa Sok.

Minihan No: 6/8 Laleli/İSTANBUL

Basım, Şafak Matbaası 18 Eylül 1978